

ACC. N:R M. 14433: 1-4.

Landskap: *Skåne* Upptecknare: *Hans H. Olberg, Alstad*
Härad: *Phytta m. fl.* Berättare: " " "
Socken: *Lru. Alstad, m. fl.* Berättarens yrke: *smickare ö. lantbr.*
Uppteckningsår: *1958* Född år *1873* i *V. Alstad*

FOLKLIVS-
ARKIVET
LUND

Sten- och jordvällare m. m. s. 1-3.
Vita dukar vid jordafärd. s. 4
Sägner och talorätt om kyrkklockor. s. 4.

LuF 64.
" *65.*
" *66.*

Sten och jordhållare

Vid Lindholmens gård i Sv. dala socken
finns en gammal jordhållare, väggen som
därnär ritto i är murad med tegelsten
Hållaren är överhöjd med jord och gräströsk
om det är murad stentak vet man ej om man
skulle tro det istället det är tegelmurad vägg
vari dörren ritto. Huset som hållaren tillhör
ligger på den så kallade tegelbrukstättens
det är en enfamiljsbostad med ekstolpar och
murad med tegel mellan stolparna huset ligger
vid vägen till gamla Lindholmen och hållaren
vägna meter inne i skogen. vem som har byggt
den hållaren vet väl ingen nu den har varit
der allt det man minns Nu mera är huset med
den hållare en arbetarbostad till Lindholmens
gård

Bortäder

Min far har berättat om en man och hans
hustru som hade byggt sig ett primitivt hus
der de bodde i flera år. Huset var byggt av
grästen och lera. Taket var av pitagrind och
piperis och över på grästärvar, huset var calnor
i fyrkant och hade en låg dörr mot söder
2 fönster i åt öster och ett åt väster gånst var
direkt inmurat i väggen i mitten av stugan
stod en stolpe som stödde taket. i stugans
hade de en grynna som de slade i röken gick
upp genom taket, han tog upp torv i
ämossen så de hade varmt i stugan om vintern
han hade inhägnat sin jord med sten och
jord huset låg vid ämossen, men något märkte
efter huset förs sig värdet hette mannen han
skulle ha varit soldat men varifrån han
kommit visste ingen, det var på mitten av 1800-tal

Stugan som de byggt kallades för Väset
stätt, han var lita blickstugans och gjorde
blicksaker som han gick omkring och sålde.
Stugan låg på en åtmark långt från
annan bebyggelse när husets dag flyttad
Väset till den Åhrat fattighus där han dog.
Stenen av Väset byggades sålde till Bäsarps
kyrkobygge 1870.

III
Ett annat primitivt hus har förr funnits
i Aggarp, det var ingävt på den södra sidan
av en hög backe på den södra sidan var en
grästens vägg med två korböjor och ett par
små fönster. Här bodde ett par folk på mitten
av 1800 talet, mannen gick omkring och odlade
kornmarker och skar upp grästorvar som han
brände, de kallade honom därför svärbrännaren
En gång var det en kor som betade på backen
och kom för långt ut på svärbrännarens stiga och fick
benen igenom taket.

Vita dukar som fästes på hästarnas stador
har man inte sett eller hört omtalas men
dukar som hängdes för försturen i likrummet
har förekommit även under senare tiden
men förs hade liksom bekänt att bara kistorna
med de var länge så de kunde ligga där
runt kistan, ett parstak vid huvudändan
och ett vid fotändan. Det var på den tiden
de de inte hade handtag på kistarna

Lågnen om kyrkklockorna är väl egent
bestående jag har emellertid inte hört någon
det var väl förs som folk trodde på sådana
Men klockorna har ju sin uppgift det sänder
till Gudstjänst och någon dött i församlingen,
vid juldagen och helgmålsringning

Luf 66